

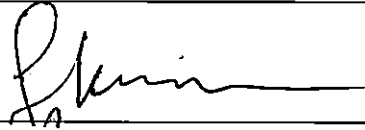
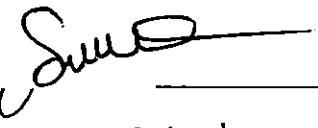
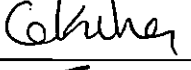
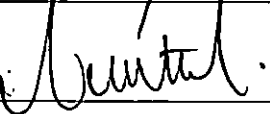
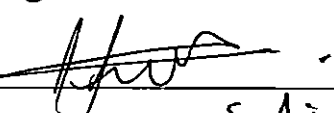
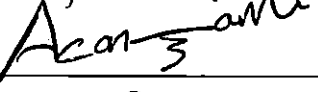
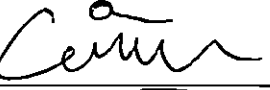
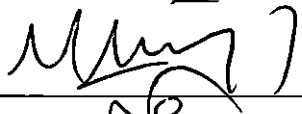
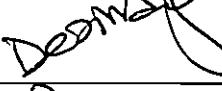
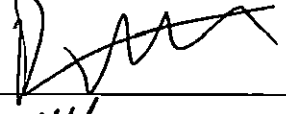
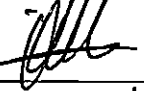
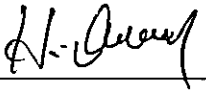
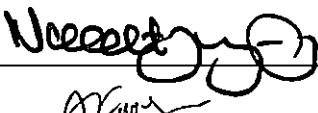
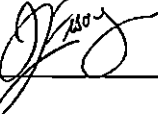
Türkiye’de uygulanan neo-liberal tarım politikaları, tarımsal üretimde kullanılan girdiler başta olmak üzere pek çok konuda uluslararası şirketlere bağımlı bir üretim modelini ortaya çıkarmıştır. Türkiye’de endüstriyel tarımla uğraşan çiftçilerin hemen hepsi bu üretim modeliyle kimyasal ilaçlardan gübrelere ve tohuma kadar birçok girdi konusunda adeta uluslararası şirketlere bağımlı biçimde üretim yapmaktadır. Son birkaç yıldır artan döviz fiyatlarına paralel olarak yükselen girdi fiyatlarıyla üretim maliyetleri çiftçiyi zor koşullarda üretim yapmaya adeta mahkûm etmiştir. Bu durum, üreticileri zor durumda bırakırken pek çok üretici girdi maliyetlerinin yüksek olmasından dolayı üretimi bırakma noktasına gelmiştir. Tarımsal girdi fiyatlarında kur etkisiyle yaşanan yükselişe karşılık, kurdaki geri çekilmeye paralel oranda fiyatlar düşmemektedir. Özellikle gübre ele alındığında bu durum çok daha çarpıcı bir hale gelmektedir. Dolar 8.5TL olduğunda azotlu gübrenin fiyatı 2 bin 400 lirayken, dolar 7,4 TL seviyelerine inmesine rağmen gübre fiyatları düşmesi gerekirken azotlu gübre ton başına 3 bin lira ve üzerine yükselmiştir. Dolayısıyla fiyatlar zamlı halde kalmaktadır.

Diğer yandan gübre fiyatları son 1 yılda %90'a yakın artmıştır. Çiftçinin en çok kullandığı 5 gübre çeşidinde son 1 yıldaki fiyat artışları %53 ile %87 arasında gerçekleşmiştir. 20 Ocak 2020 tarihinde 1,650 TL/ton seviyesindeki ÜRE gübresi, 21 Ocak 2021 itibariyle %82 artarak bugün 3 bin lira düzeyine çıkmıştır. 20 Ocak 2020 tarihinde 1,650 TL/ton seviyesindeki ÜRE gübresi, 21 Ocak 2021 itibariyle %82 artarak bugün 3 bin liraya yükselmiştir.

Türkiye İstatistik Kurumunun Tarımsal Girdi Fiyat Endeksi'nin Kasım ayı hesaplamasına göre tarımsal girdilerin yıllık ortalama %15,35 arttığı açıklanırken, gübredeki bu artış üreticileri endişelendirmektedir.

Toplam gübre ticaretinin %30'unu gerçekleştiren Tarım Kredi Kooperatifleri bu duruma müdahale etmemekte ve bir gıda enflasyonu oluşmaktadır. Gıda enflasyonu karşısında hem üreticiler hem de tüketiciler doğrudan etkilenecek mağdur olmaktadır. Türkiye, gıda enflasyonu karşısında ürünlerin ihracatına kısıtlama getirilmesi veya tarımsal ürün ithalatının önünü açarak palyatif çözümler üretmekten vazgeçmelidir. Çiftçiyi uluslararası sermayenin egemenliğine terk eden, yalnızlaştıran tüm politikalara karşı ilaçta, gübrede ve tohumda dışa bağıllık ortadan kaldırılmalıdır.

Son 1 yıldaki %90'a yakın fiyat artışıyla gündeme gelen başta gübre olmak üzere tüm girdilerde döviz kuru dalgalanmalarına karşı üreticiyi koruyan ve piyasayı regüle eden mekanizmaların ivedilikle hayata geçirilmesi, girdi fiyatlarının düşürülmesi ve üretimdeki verimliliğin artması amacıyla bir Meclis araştırması açılması elzemdir.

1	FATMA KURTULAN	MERSİN	
	ŞEVİN	COŞKUN	
3	GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT	MUŞ	
4	SIDIK TAŞ	SİİRT	
5	NURAN İMİR	ŞIRNAK	
6	HÜSEYİN KAÇMAZ	ŞIRNAK	
7	ALİCAN ÖNLÜ	TUNCELİ	
8	MUAZZEZ ORHAN IŞIK	VAN	
9	MURAT SARISAÇ	VAN	
10	DERSİM DAĞ	DİYARBAKIR	
11	DİRAYET DİLAN TAŞDEMİR	AĞRI	
12	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
13	ZÜLEYHA GÜLÜM	İSTANBUL	
14	HASAN ÖZGÜNEŞ	ŞIRNAK	
15	NECDET İPEKYÜZ	BATMAN	
16	OYA ERSOY	İSTANBUL	
17	TULAY HATIMOĞULLARI ORUÇ	ADANA	
18	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
19			
20	SAİT DEDE	HAKKARİ	